

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 135. szám

2004. március

Énekeljünk az Úrnak új éneket!

Két igei részt szeretnék mondanivalóm alapjául venni: a II. Krónika 29:25-30. és a Zsoltárok 96:1-2. verseket.

Amióta tanuljuk az új énekeket, foglalkoztat az a gondolat, hogy mi is valójában az Istent dicsőítő éneknek – és zenének – szerepe a hívő ember életében és a gyülekezetnek a szolgálatában. Miért van szükség arra, hogy az istentiszteleten Istent dicsőítő ének is hangozzék, mégpedig szépen, igényesen, lélekből, illetve az ige szerint örömmel. Néhány szép éneket a Biblia föl is jegyzett: Mózes éneke, Debóra magasztaló éneke, Anna hálaadó éneke, Mária, Zakariás és Simeon éneke, és még sorolhatnám. Dávid király volt az (Kr.e.1000 táján), aki a Léviták feladatává tette az istentiszteleten hangzó éneklést. Énekeskönyvnek adva volt a Zsoltárok könyve. A cél mindig ugyanaz volt: Istent dicsőíteni, együtt, mindnyájan, hogy örömük is megsokszorozódjék.

A Biblia nem ír arról, hogy Jézus külön tanított volna az éneklésről, de tanítványaival együtt énekelte, amit ez a mondat is igazol: „és dicséreteket énekelve kimentek az Olajfák hegyére.” Az éneklésre igei biztatást kapunk: „... zsoltárokkal, dicséretekkel és lelki énekekkel intsétek egymást, hálaival zengedezvén a ti szívetekben az Úrnak.” (Kolossé 3:16.), vagy: „Szenved-é va-

laci köztetek? Imádkozzék! Öröme van-é valakinek? Dicséretet énekeljen!” (Jak.5:13.). A Jelenések könyve beszél arról, hogy az üdvözültek új énekkel magasztalják majd az Örökkévalót és a bárány Krisztust.

Miért kell nekünk énekelnünk az istentiszteleten? Igénk egyszerű választ ad: mert Isten parancsolja. Az ének abból a szívből csordul ki, amely szív tele van azzal, amit kifejez az ének. A szív teljességéből szól a száj. Ha egy embernek Istennel való kapcsolata rendben van, akkor nem probléma neki, hogy az énekekben imádkozik és egyben hitét is megvallja.

Fontos tehát, hogy:

Kinek énekeljünk?

Mindig az Úrnak énekeljünk, ne önmagunknak, se másoknak, mert ami az istentiszteleten történik, az az Istennek való szolgálat. Így szoktunk énekelni?

Hogyan énekeljünk?

„... énekelek a lélekkel, de énekelek az értelemmel is...” (I.Kor.14:15.). Odafigyelek, hogy úgy énekeljek, mintha saját imádságot, könyörgésemet mondanám el.

Mit énekeljünk?

Ha egy ének dallama és szövege tiszta forrásból fakad és éneklője Istent akarja dicsérni, dicsőíteni, benne van a szíve és az értelme, akkor ez az ének kedves lesz Urunk előtt. Így engedünk az ige felszólításának, hogy „énekeljétek az Úrnak új éneket!”

Új ének nem annyit jelent, hogy most sok új éneket tanulunk – új lesz a szöveg és a dallam. Új énekhez új szív kell. Fontos, hogy ne csak a szánk énekeljen, hanem az új, megtisztított szívünk is. A szép éneklés nem

technikai, hanem szív kérdés. „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erőd-ből.”. Ha telítődik a szívem vele, egyszer csak kicsordul, mint bizonyágtétel, mint imádság, vagy mint énekszó.

Kérésünk legyen: Új szívet adj Uram énnekem ..., és ha ez megtörtént, akkor megjelenik az új ének is ajkunkon. Fogadjuk meg mi is, amit Ezékiás a lévitáknak mondott: „Dicsérjük az Urat nagy örömmel, leborulva előtte!”. Engedjük, hogy megtöltsön magával, szent Lelkével és merjük Őt megvallani, dicsőíteni, imádni énekünkkel és életünkkel.

Horváth Lászlóné

Erdélyi szilveszter

(2003. december 27-től 2004. január 7-ig)

Megadatott nekem az a lehetőség, hogy a 2004. évet is Erdélyben köszönhettem. December 27-én este indultam el és 28-ára értem Csíkszeredára. A szállásom a helyi lelkipásztor családnál, Kövendi Levente testvérénél volt.

Egy Karcfalvához közeli hegyen gyűlt össze a csíkszeredai és szentegyházi fiatalokból álló, kb. 30 fős csoport. Szilveszter éjszakára csatlakozott hozzánk 4 hitetlen fiatal is Karcfalváról. Éjfélkor Kövendi tv. mondott óévbúcsúztató gondolatokat, majd imádkoztunk. Közben megdöbbentő eset történt: a házigazda fia egy nyirokcsomó gyulladás miatt majdnem megfulladt. Sokat imádkoztunk érte, és hála az Úrnak, nem történt tragédia. Az új esztendőt vidám játékkal kezdtük. Hazaindulásom előtt kisebb nehézségbe ütközött, mert a tervezett időpontban nem volt hely az autóbuszon, majd túl alacsonyra esett a vérnyomásom. Így csak 8-án érkehettem haza. Hála legyen az Úrnak ezért az alkalomért. Remélem, hogy lesz még lehetőségem ellátogatni Erdélybe.

Török Csaba

Köszönöm Neked, Uram, a hegyeket és a völgyeket...

Köszönöm, hogy ha hanyatt fekszem egy réten, máris megtelek Veled, mert az a darabja a világnak, amit befog a szemem, mind a Te hatalmasságodat hirdeti és az adakozó kedvedet, mely megteremtette a selymes füvet, a tiszta forrásvizet, meg a virágoknak azt az angyalszárnyát, amit szíromnak neveznek.

Ilyenkor, ha az égre nézek, önkéntelenül imára kulcsolódik a kezem, pedig tudom, hogy nem az égen kell, hogy keresselek, hanem önmagamban.

Járom az erdőt, belém folyik a csend. De a csend Te vagy bennem, Uram.

Látom a repülő virágokat: a pillangókat, és dicsőítelek, Uram.

Milyen szépséges a Te világod, Uram. Mily sok benne a kis pillangónyi csoda, mely felett a hétköznapi sodrásában elsiklik tekintetünk.

De, ha körülölel bennünket a csend, hétköznapi is megcsendülhet lelkünkben a vasárnapi harang, mely imára hív. És az ima látni tanít. Megtanít felfedezni a világot.

A csendes meditációban felfrissül a lélek. Olyan könnyű lesz, hogy szinte lebeg. És átlényegül minden. Magam is más leszek. Tisztább, jobb, egészségesebb. Nem kell immár több szó. Szavak nélkül is feltárukozom, ha Eléd borulok és érzem, amint szétáradsz bennem, a csendben, amely közel hoz hozzám.

Csupa zsvaj ez az élet. De csak a csend termékenyíti meg a gondolatokat.

Köszönöm Neked az áldott csend perceit, Uram.

(Kunitzer Szonja: Köszönöm c. könyvéből)

ADTÁL URAM LANTOT ...

Adtál Uram lantot a kezembe,
Hogy pengessem rajta sok-sok énekem.
A világ vágya lobogott szívemben
S a világnak daloltam hosszú éveken.

Most új szívet adtál, s dicsőítő ének
Zendül fel bennem: a hála-érzelem ...
Jézus, Megváltóm, új szívemnek húrján
Hozzád szól ezután minden énekem!

Somogyi János

GYÜLEKEZETI ESEMÉNYEK

Január 1. A szilveszteri igehirdetés – „Maradjatok meg énbennem” – folytatásaként és gyakorlati megvalósításaként hangzott az újévi üzenet: „Maradjatok meg az én szeretetemben”. Mindkét alapige Jn. 15. részéből (1-8, ill. 9-11 versek) szólt hozzánk.

Január 4. Úrvacsorai istentisztelet. Az ige megtérésre, megújulásra hívott fel (Lk. 3:1-6). Délután Kovács Árpád vezetésével elkezdtek a Baptista gyülekezeti énekeskönyv új énekeinek tanulását, vasárnaponként egy új éneket fogunk megtanulni. Az ige Ézs. 2:1-5. szerint az eljövendő békeországot tárta elénk.

Január 7. Elöljárósági megbeszélés, az évzáró gyülekezeti tanácskozás előkészítése.

Január 11. Gyermekebemutató, Csontos Bernadettért és szüleiért imádkozott Almási tv., utána a gyülekezet gyermekeinek köszöntése hangzott el. Az igehirdetés Lk. 5:1-11, a csodálatos halfogás kapcsán rámutatott, hogy mit jelent lelki életünkben a part, a sekély víz és a mélyvíz. Ha a hit útján engedelmességgel elhagyjuk a partot és a sekély vizet, jön Isten áldása. Délután Floch Gábor teológus beszámolt a karácsonyi – szilveszteri – újévi legációról, melyet feleségével együtt Selypen töltöttek. Este énekkari évzáró alkalom volt fehér asztal mellett.

Január 18. Délután aktuális téma került terítékre Ézs. 8. része alapján. Vannak, akik kíváncsiságból, a jövő megismerése céljából kapcsolatot építenek ki a negatív szellemvilággal (halott idézés, stb.). Isten határozottan tiltja ezt, mert káros hatást vált ki, és a Sátán eszközévé válik az egyén.

Január 19-24. Ökumenikus imahét a Klapka téri református gyülekezetben.

Január 24. A Budapesti Missziókerület beszámoló közgyűlése.

Január 28. Elöljárósági megbeszélés. Jelölés előkészítése az országos vezetőségválasztáshoz.

Február 1. Gyermekebemutató és úrvacsora. Laczkovszki Naomit hozták el szülei, Almási tv. imádkozott értük. Az unokatestvérek és a gyülekezet gyermekei köszöntöttek Naomit. Délután a Baptista Világszövetség vasárnapját gyülekezetünkben tartottuk a dél-pesti és környékbeli gyülekezetek részvételével.

Február 8. Az idősek otthonában és a kórházban szolgáltak testvérek. A délelőtti igehirdetés Márta és Mária történetén keresztül a jó helyett a legjobb választására szólított fel, Isten ígéjének hallgatására. Az istentisztelet után évzáró és országos vezetőség jelölő gyülekezeti tanácskozást tartottunk. Herczeg Mihályné rendezte tagságát a gyülekezettel.

Február 15. A Lk. 12:1-12. igék mondani-valója biztatott és bátorított a délelőtti igehirdetésben. Értékesek vagyunk Isten szemében, gondja van ránk, ezért ne féljünk, ne aggódjunk, ne legyünk képmutatók. A délutáni gazdag programban a szolgálatok Forrás Éva szervezésében ennek folytatásaként szóltak: ne aggódjatok.

Február 22. Lukács evangéliumából a 14:7-11. versek alapján a vendéglátásról, a vendégszeretetről és a vendégek magatartásáról szólt az igehirdetés. Délután Jób könyvét kezdtük el tanulmányozni. Ennek bevezetéseként a szolgálatok – Simon Viktória rendezésében – a terhekről, a szenvedésről és az ezekből kivezető útról szóltak.

Előjárósági hétvége

Verőfényes péntek délután 3 autó indult útnak imaházunk udvaráról, bennük a gyülekezet előjáróival, akik Balatonföldvár felé vették útjukat. Döntéssé érett az az érzés, amely az előjárósági összejövetelek során alakult ki bennünk. Este 10 óra körül gyakran kaptuk magunkat azon, hogy szívesen maradnánk még, hiszen annyi a megbeszélni való, de hát lassan azért haza kell menni. Így döntöttük el, hogy szükség van egy hosszabb alkalomra, amikor témáinkat valóban kimeríthetjük, és nem kell az időre figyelni. Az előjárósági hétvége helyszínére a balatonföldvári Bethesda üdülő bizonyult a legmegfelelőbbnek, ahol Bálint Kálmán testvér nagy szeretettel fogadott bennünket. Az esti séta után, - amelyen szomorúan tapasztaltuk, hogy még télvíz idején is milyen alacsony a Balaton vízállása – a Kukorica csárdában vártak minket finom vacsorával. Visszatérve az üdülőbe megkezdjük első, esti összejövetelünket, amely nem kevesebb ideig, mint éjfélig tartott. Áhítatunk alapigéjeként Almási testvér az Apostolok Cselekedeteinek azt a részét választotta, amikor Pál apostol búcsúzik az Efézusbeliektől. Kiemelte, hogy vannak vetési és aratási időszakok. Ezek idejét Isten határozza meg, és senki sem döntheti el, hogy éppen melyik időszakban kapjon feladatokat. Lehet, hogy egyházunkban, gyülekezetünkben jelenleg a vetés időszakát éljük, ezért nagyon fontos a hitmélyítés, az evangélizálás. A félévi időszak terveinek áttekintése után az előjáróság úgy döntött, hogy április 18.-án és 25.-én hitmélyítő istentiszteleteket, majd ezt követően május 21-23.-ig evangélizációs hétvégét tartunk. Sokat beszélgettünk a bibliaköri foglalkozásokról. Nagyon fontosnak tartjuk gyermekeink jövőjét, hitéletét és szeretnénk, hogy a bibliakör vezetői minél képzetebbek legyenek. A Vasárnapi Iskolai Szövetség rendszeresen szervez nyári tanfolyamokat, amelyen szeretnénk, ha fiatal bibliakör vezetőink részt vennének. A továbbképzés célja, hogy a résztvevők elsajátítsák egy egyhetes gyer-

mekhét rendezvényei megszervezésének és lebonyolításának csínját-bínját. Így jutottunk arra a döntésre, hogy szeretnénk gyermek evangélizációt is tartani. Erre május 8-9.-e látszik a legalkalmasabbnak. Éjfélkor úgy gondoltuk, hogy ha másnap is akarunk érdemben beszélgetni, akkor célszerű lenne pihenni egy keveset. Mivel 8 órára beszéltük meg a reggelit, jobbnak láttuk, ha elvonulunk szobáinkba, és nyugovóra térünk.

Szombaton reggel a Jelenések könyve 2:8-11. igeversek alapján tartottunk áhítatot. Beszélgetésünk folytatásában a vasárnap délutáni szolgálatokról esett szó. Szeretnénk új lendületet vinni a délutáni istentiszteletekbe, ezért szükségesnek ítéljük, hogy a szolgálatok szervezését és lebonyolítását megújult alapokra helyezzük. Döntés született még az imaház nagytermének árnyékolásáról, a hangosítás fejlesztéséről, arról, hogy szeretnénk elkezdni gondolkodni azon, van-e lehetőség hagyományos orgona építésére. Szót ejtettünk az adakozásról, a vendéglátásról, a gyülekezet történetét feldolgozó könyv írásáról és az ifjúság helyzetéről.

A békességben eltöltött, áldásokkal teli napot ebéddel fejeztük be. Biztosak vagyunk abban, hogy nem ez volt az utolsó ilyen alkalom és hisszük, hogy együttlétünk Isten országának és a gyülekezet építését szolgálja.

Varsóci Károly

Pontosság

Talán rohannom kéne, hogy elérjem a villamost. Nem tudom, mennyi az idő.

Megkérdezem a futót:

7 óra 52 perc 43,57 másodperc van.

Megkérdezem a munkába igyekvőt:

7 óra 52 perc van.

Megkérdezem a munkából hazafelé tartót:

7 óra van.

Megkérdezem a kismamát: délelőtt van.

Megkérdezem a nagymamát: nappal van.

Megkérdezem az aggastyánt: ősz van.

Megkérdezem a haldoklót: késő van.

Boros Dávid 2001, Pesterzsébetről hazafelé

A hit himnusza

Zsidók 11:1–7

Olyan hitről van itt szó, amelynek tárgya Isten és az ő világa. Az a hit ez, amely természeténél fogva keresi Istent, és összeköti magát vele.

Az Istenben való hit azt jelenti, hogy összeköttetésben vagyunk Istennel érzelmi, értelmi és akarati világunk egységében. A hit nem csupán az értelem igent bölintő beleegyezése, hanem gondolataink, érzéseink és cselekvéseink összessége. A hit az örök forrásból, magából Istenből kiáradó maradandó hatás, mely megragadja Isten igazságát, lelkünket Isten jelenlétebe emeli, és kapcsolatban tart vele.

A hit hisz Istennek, amikor beszél vele, azaz szaván fogja az Urat. A hit lát meg legtöbbet az Istenből. Hit által értjük meg a teremtést, és ez azt jelenti, hogy amikor a teremtéssel kapcsolatba, az értelem elmondta minden érvét, még nem teljes az ismeretünk. Azért nem teljes, mert Isten világa túlhaladja értelmünk körét. Az ész tehát – képletesen szólva – kénytelen a hitre bízni magát, mert csak a hit képes túlszárnyalni az értelem korlátait.

„Már sokszor átkutattam látcsövemmel az égboltozatot, de sehol sem láttam Istennek még a nyomát sem” – mondta egy hitetlen tudós. Egy hívő lélek így válaszolt: „Én sem láttam még az ön eszét, tehát kétségbe vonjam?”

A hit és az értelem azonban sohasem félnek egymástól, mert a hit és a tudomány, vagyis az értelem édestestvérek. Az egyik keresi Istent, a másik – a hit – az utat mutatja hozzá. Így látjuk most idézett igénkben elődeink hősiességének titkát, a hitet.

A hit értéke megmutatkozott Ábel becsesebb áldozatában. Kain áldozata nem volt kedves Isten előtt, mert vér nélküli áldozatot mutatott be. Egyszerűen azért, mert nem volt hite. Ha hite lett volna, kellő időben megtanulta volna az isteni alapelvet, hogy „*vérontás nélkül nincsen bűnbocsánat*” (3Móz 17:1). Kain elárulta tudatlanságát, nem tudta, hogy feláldozott

élet szükséges, különben nem lehet Istenhez közeledni! Ma is csak Jézus áldozata árán közeledhetünk Istenhez.

Ábel azonban hite által behatolt az igazság titkaiba: Istenhez csak úgy lehet közeledni, hogy helyettes áldozat halálát állítja önmaga és Isten közé, hogy az isteni természet igényeinek és követelményeinek csak a hiba nélküli áldozat vére felelhet meg, amely aztán Isten követelményeit és a mély szükségét elégíti ki. Ez röviden megfogalmazva a kereszt tana.

A hit értéke megmutatkozott Énók életének dicsőséges végében is.

A hit áldása volt az, hogy Énók az Úrral tudott járni. Az Istennel járás sikerének ma is a hit a titka. A hit értéke a mi életünk végén is dicső módon megmutatkozik. Amikor majd mint hű sáfárok el tudunk számolni a ránk bízottakkal, akkor majd többre bízunk. Akkor majd bemegyünk a kapukon a városba. „Fordítsuk hát tekintetünket e szép ország felé; Állítsuk gyakran edenünk lelki szemünk elé! Miénk lesz mindörökre ott, amiben hittünk itt lenn, nem érzünk többé bánatot a vesztett kincseken (A hit hangjai 549, 4. v.).

A hit áldása nyilvánvaló Nóé megmentésében. Nóé megmenekülésének alapja is a hit volt. Elhitte, elfogadta a jó Isten intelmét. Hit képesítette és készítette Nóét az Úr előtti kedves cselekvésre, azaz a bárka elkészítésére.

Hinni abban, hogy Isten jár mögöttünk, velünk és előttünk, ez volt a legfőbb hajtóereje az emberiség minden igazán nagy cselekedetének. Ahol megszűnik a hit, ott elveszett az élet legnagyobb indítéka. Nagy fájdalmak óráiban semmi sem tudta az embereket olyan biztosan megmenteni a kétségbeeséstől, mint az Istenben való élő hit.

Csak az képes bátran szembenézni a „sors szövőszékével”, és csendes szívvel elfogadni, hogy a sötét szálak is szükségesek a szövet mintázatához, nemcsak a világos és ragyogó színek, aki hisz.

Kolumbusz legrszebb jellemzését egyik barátja adja meg, amikor így szól: „Ismeretlen világnak ösztöne lángolt fel

benne” Mi is érezzük, hogy van valami bennünk, aminek nem szabad meghalnia. Egy mennyei világ iránti vágy lángol bennünk. De minden reménység, lelkesedés és erő, amit a halhatatlanság nyújt, odavan, ha az Istenben horgonyzó hit elenyészik.

„Hinni taníts, Uram!” (A hit hangjai, 158)

Lázi Sándor

KISMAMA MELLÉKLET

„Azon az igen-igen boldog napon, amikor csecsemőd megszületett, biológiai életet kaptott. Krisztus arra tanít, ha közösségbe szeretnénk kerülni Istennel, ha meg akarjuk ismerni Őt, akkor át kell mennünk egy másik születésen, felülről való életet nyerve. Krisztus a következőket mondja Nikodémusnak: Ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát (Jn. 3:3.). A fizikai megszületés olyan csodálatos folyamat, hogy még a legkiválóbb szülész-nőgyógyász sem tudja tökéletesen elmagyarázni. Természetesen nem kell mindazt tudnunk, amit egy orvos tud, hogy világra hozzunk egy csecsemőt. Épp ily kevéssé kell bibliatudósnak lennünk ahhoz, hogy megtapasztaljuk az újonnan születés csodáját.

Hogyan élhetjük át azt, ami bennünket mind a földi, mind az eljövendő életre alkalmassá tesz? Azt javasolnám, hogy olvasd el az egyik tudósítást a Bibliából Jézus kereszthaláláról (Lk. 23., vagy Jn. 19.). Utána térdelj le és adj hálát Istennek Krisztus haláláért. Fogadd el hittel, hogy a Megváltó halála által elnyerted bűneid bocsánatát, és a mennyei örökélet részese lettél....

Egy édesanyának nemcsak abban szükséges biztosnak lennie, hogy ő maga Jézushoz jött, megragadta a bűnbocsánat és a megmentés csodálatos áldását. Ez kellene, hogy a legforróbb vágya legyen gyermekei számára is. Sok szép dolog van, amit az anya megtehet gyermekéért. De semmi sem fogható ahhoz a biztos tudathoz, hogy gyermeke is elfogadta az örök élet Istentől jövő ajándékát.”

Az anyaság jutalma
Második fejezet: Megtérés

Beszéljük meg!

Egy pénteki nap az áruház parkolójában hozzám lépő hajléktalannak adtam egy százast. „Maga egy kedves asszony” mondta. Másnap valaki felcsengetett a kaputelefonon: „Sipos András vagyok Szabolcsból”, pénzt kért hazautazásra és ruhát. Két napja engedték ki a kórházból, otthon 14 éves leukémiás gyermeke van. Egyedül voltam a gyerekekkel, tudtam, a pénztárcámban csak aprópénzt találok, a ruhákat pedig néhány hete a Vöröskereszthez vittük el. Ennivalót ajánlottam fel az ismeretlennek, de szó nélkül letette a kagylót. Mit kellett volna tennem? Valószínűleg a névrokonság alapján választott ki minket, persze, ha egyáltalán ez volt a neve. Ha lett volna itthon pénz, hogyan adtam volna oda neki? Lemenni nem tudok, behívjam? Manapság tele van a média erőszakos cselekményekkel, olyan olcsó az emberélet. A ruhaakciót meg biztos nem hiszi el. Pénzt kért, én meg élelmiszert ajánlok neki. Persze nem az én dolgom, hogy megítéljem a szándékait. Soha nem fogom megtudni, hogy igazat mondott-e, vagy sem. Mert nem az alapján fogok megítélni azon a napon, hogy ő be akart-e csapni vagy sem. Lehet, hogy a naivitásomból kifolyólag, de szerettem volna segíteni neki. Nem tudom, mit kellett volna máshogy tennem: talán álkegyes voltam, vagy csak a szerencsétlen körülmények áldozata, vagy éppen nagyon szerencsés? A szándék, a segíteni akarás a fontos, vagy a tett? Mindenesetre arra jó volt, hogy elgondolkoztasson. És mi a Testvérek véleménye? Beszéljük meg! Minden véleményre kíváncsi vagyok! Írjanak, leközljük!

Rejtvény

Minden nap felkel, minden nap lemegy, ám egyszer megállt Gibeón felett. Mi az?

Magasan száll, mégis bárány, pedig nincs gyapjú a hátán, Párafüvet lakomázik, ha meghízik, könnyeitől minden ázik. Mi az?

Nevében zsák, hátán rözse, így baktat a hegyre, penge villan, s angyal vigyáz az egyetlenegyre. Ki az?

Kedves Isten!**Gyerekek imádságai Istenhez:**

Kedves Isten! Te tudsz a dolgokról, mielőtt feltalálják őket? (Charles)

Komolyan gondoltad, hogy csak azt szabad tenni másokkal, amit magunkkal is szeretnénk? Ha igen, megvigasztalom a kisöcsém. (Darla)

Kedves Isten! Nagypapa azt mondja, hogy Te már akkor is voltál, amikor ő kisfiú volt. Milyen régi vagy? (Jack)

Kedves Isten! Köszönöm a kistestvért, de én egy kiskutyáért imádkoztam. (Joyce)

Kedves Isten! Talán Kain és Ábel nem haragudott volna egymásra annyira, ha lett volna külön szobájuk. Testvéremnek és nekem ez bevált.

Kedves Isten! Néha gondolok rád akkor is, amikor nem imádkozom.

F a k a n á l**Rafaello szelet****Hozzávalók:**

5 tojás, 30 dkg cukor, 1 evőkanál liszt, 20 dkg kókuszreszelék, 1 csomag vaníliás puding, 4 dl tej, 25 dkg Rama margarin

Az 5 tojásfehérjét habbá verem, hozzáadok 15 dkg cukrot, 1 evőkanál lisztet, 10 dkg kókuszreszeléket. Tepsiben világosbarnára sütöm. Ha kihűlt, a tetejére kenem az alábbi krémet:

Az 5 tojássárgáját 15 dkg cukorral kikevezem, hozzáadom a vaníliás pudingport és a 4 dl tejet, majd sűrű masszává keverem a gázon. Ha kihűlt, hozzáadom a 25 dkg margarint, a 10 dkg kókuszreszeléket és rákenem az alaptésztára. Tetejét megszórom tetszés szerint vagy kókuszreszelékkel, vagy nagyobb darabokra vágott dióval.

(Hellignerné, Irma receptje)

Dr.Sipos Emese összeállítása

Van egy ősi mondás, ami így hangzik: "Elképzelhetetlenül több tudás kell ahhoz, mint el lehetne mondani, hogy valaki a második hegedűn jól játsszon." Hasonló módon egyszer megkérdezték Leonard Bernsteint, a nagy karmestert, hogy melyik hangszeren a legnehezebb játszani. Gondolkodott egy pillanatig, majd ezt válaszolta: "A második hegedűn. Sok első hegedűst tudok szerezni, de hogy találjak valakit, aki lelkesedéssel játsszon a második hegedűn, ez probléma. Ha pedig nincs második hegedűs, akkor nincs harmóniánk."

Egy hatéves kislány ragaszkodott hozzá, hogy mint első osztályosnak, már egyedül is részt kell vennie az adakozásban és tennie kell valamit a perselybe az istentisztelet alatt. Szülei teljes szívvel egyetértettek vele. Édesapja adott neki egy százast és megmagyarázta, hogy Isten szereti a jókedvű adakozót. Amikor a perselyhordó megállt a kislány mellett és odatartotta a perselyt, a kislány hangosan kérdezte: "Uram, nem tudná fölváltani a százamat?" Édesapja lehajolt és valamit súgott a fülébe. Az egész gyülekezet hallotta a kislány válaszát: "De, apu, akkor lennék jókedvű adakozó, ha adnék valamit az Úrnak, és magamnak vehetnék egy fagyit."

A vasárnapi iskolai tanító megkérdezte az óvodáskorúakat: "Hányan akartok a mennybe menni?" Minden gyermek föl emelte a kezét, Tomi kivételével. A tanító rákérdezett Tomira, hogy miért nem akar a mennybe menni. Tomi ezt felelte: "Sajnálom, de nem mehetek. Anyukám azt mondta, hogy a vasárnapi iskola után azonnal siessenek haza."

A lelkipásztor prédikált a gyülekezetében, hogy milyen lesz a mennyország. Megmagyarázta, hogy a mennyben nem lesz pénz - mert az ilyesmi ott többé nem számít. Egy kisfiú ült édesanyjával és figyelmesen hallgatott. Amikor e szavakat hallotta, odahajolt édesanyjához és ezt súgta neki: "Anyu, úgy látszik, mintha már most a mennyben lennénk."

A folyamatos bibliaolvasás rekordja

A folyamatos bibliaolvasás új világ-rekordját állította fel a németországi Észak-Rajna-Vesztfália tartomány egyik protestáns gyülekezete. A háromszáz résztvevőnek köszönhetően az eddigi, 111 órás rekord 241 órára növekedett. Ennél az "olvasási maratonnál" egymás után háromszor olvasták fel megszakítás nélkül a teljes Szentírást. A rekordkísérletnél sem a gyorsaságot, sem az esetleges olvasási hibákat nem vették figyelembe. A "versenyzők" húszpercenként váltották egymást. Tíz nap és 67 perc után Olaf Latzel lelkész volt az utolsó ebben a nagyon is komolyan gondolt "játékban".

Háló Gyula

Nem!

Nem kell száj a beszédhez,
nem kell kéz a jótetthez,
nem kell szem a csodálkozáshoz,
nem kell láb a küldetéshez.

Csak szív.

Egy szót se,
egy mosolyt se,
egy nahát-ot se,
egy ígét se adj semmi vagyonért!
Ne add el a szíved!

Állandó alkalmaink

Csütörtök:	18,30	Bibliaóra
Vasárnap:	9,00	Imaóra
	10,00	Istentisztelet
	17,00	Istentisztelet

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

SZERETET - SZOLGÁLAT A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő:

dr. Almási Mihály

Szerkesztő: Máté Dániel

Technikai szerkesztő: Lesták Károly

Megjelenik havonta nyomtatva 200 példányban

Derűs percek

- Mi lesz a kenyérből, ha a medve ráül?
Bundás-kenyér.
- Miről lehet felismerni a mérges kígyót?
Ráncolja a homlokát.
- Miért nem veszik fel a katicabogarat az egyetemre?
Mert csak hét pontja van.
- Miért tartják az oroszlánt ketrecben?
Mert, ha akváriumban tartanák, megfulladna.
- Mi van a bárány fürdőszobájában?
Barikád.
- Hogy hívják a jóllakott szúnyogot?
Telivér.
- Mit tettek az ősmagyarok a nyereg alá?
Lovat.
- Mi a különbség a kutya és a disznó között?
Kutyából nem lesz szalonna.
- Hogy hívják a borz fekhelyét?
Borzalom.
- Miért van a medve bundában?
Mert esőkabátban elég furcsán nézne ki!
- Miért úszik a hal?
Mert nem ér le a lába.
- Miért zümmög a méhecske?
Mert nem tudja a szöveget.
- Melyik a legsavanyúbb madár?
A citromhéja.
- Mit csinál a denevér a mikrohullámú sütőben?
Zenét hallgat.
- Miért van hátul a mókus farka?
Mert elől a mókus van.
- Mi a különbség a krokodil és a gyík között?
Semmi, csak a gyík a szocialista fejlődés útját választotta.
- Melyek a világ legtanácstalanabb állatai?
A mitévő legyek!
- Hogy hívják a sült nyulat?
Tepsifüles.